

Мар'яна АВРАМЕНКО,

аспірант зі спеціальності «Державна служба»

Академії муніципального управління у місті Києві

ІННОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В РЕАЛІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНИХ СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ

Виклад основного матеріалу:

Вступ. Створена раніше державна інноваційна програма потребує перегляду у різних її частинах для подальшого розвитку регіонів і всієї території. Інноваційні процеси у нашій країні раніше були побудовані відповідно до змін, які відбувались у різних галузях національного господарства та соціально-економічного становища країни. З часом виникли причини, які потребують від органів влади переглянути всі механізми для руху у європейський простір. Європейський досвід інших країн показує, що реалізація інноваційних процесів саме стратегій розвитку у регіонах допомагає цій країні досягти поставлених змін по всій території.

Для впровадження інноваційних процесів в реалізації регіональних стратегій розвитку необхідно здійснити наступні кроки а саме: в загальних рисах окреслити основний механізм управління регіональним стратегічним розвитком, що зможе діяти. По - друге, вивчивши інноваційний процес, його суть, основні види інновацій, ціль та завдання для регіонів можна удосконалити процес інновацій.

Постановка задачі. Основна мета проведення дослідження інноваційних процесів регіональних стратегій розвитку та їх реалізації на території.

Результати. Інноваційний процес в реалізації регіональних стратегій розвитку містить основну суть, яка закладена в самій стратегії, в першу чергу у державній. Побудова державної стратегії розвитку відбувається відповідно до законодавчої бази, нормативних актів, наказів та постанов. Крім, цього відповідно до проведеного аналізу соціально-економічного становища у країні визначаються перспективні стратегічні завдання, що потім закладаються як пріоритетні при реалізації самої стратегії. Стратегія може змінитись і при цьому внести необхідні корективи в самий розвиток території. Інноваційні процеси є основною складовою при побудові стратегій, які враховують різні особливості, відповідно до методологій у регіонах. Беручи до уваги різні показники соціально-економічного розвитку регіонів, їх виробничо-промисловий потенціал виділяється відповідне фінансове забезпечення.

Інноваційні процеси та перспективи – це система заходів, яка направлена на інноваційний розвиток на відповідному етапі становлення нових технологічних та організаційних змін, що потрібні у регіонах.

Законом України “Про інноваційну діяльність” передбачено ряд положень та статей, які містять необхідні терміни для розуміння і мають визначені засади державного регулювання для розвитку регіонів.

Інноваційна діяльність — це діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг [1, с.1];

Вкладення коштів в економіку, що забезпечує зміну техніки та технології - це необхідний процес, який вимагає від державних, регіональних і місцевих органів влади, організацій на території проведення відповідної роботи із залучення коштів. Це все вимагає створення нової системи, а саме: національної інноваційної системи, яка на жаль сьогодні тільки починає створюватись із використанням старих запозичених технологій управління.

Національна інноваційна система активно розроблялася науковцями у 80-х роках минулого століття.

Серед вчених, що внесли вагомий вклад у регіональний стратегічний розвиток у частині реалізації інноваційних процесів розглянутий вітчизняними і зарубіжними науковцями, а саме: Л. Федуловою, М. Пашутою, М. Шарко Волкова О., Денисенко М., Б.Лундвалл (швед), К.Фрімен (англієць) та Р.Нельсон (американець).

Сьогодні, спостерігається значне збільшення пропозицій, з метою створення нових інноваційних систем без використання коштів, які не мають цільового характеру та потребують додаткових запозичень від інших країн. Тому важливо у цих випадках використовувати стратегічні завдання, які визначені у стратегіях розвитку регіонів.

Регіональні стратегії розвитку – це стратегії, які мають відповідно до державної стратегії визначені вектори управління інноваціями із поєднанням своїх регіональних векторів, мети та стратегічних пріоритетів.

Механізм впровадження інновацій – це механізм із застосуванням всіх елементів, які задіяні для розвитку стратегічних відносин та мають відповідне документальне підтвердження.

Сформульована система інноваційних механізмів у цілому, що представлена п'ятьма групами, які виконують конкретні функції: механізмами організації, механізмами розробки й впровадження, механізмами фінансування й стимулювання, механізмами технологічного трансферу й механізмами інтелектуальної власності [2, с.12].

Повноцінний механізм інноваційної діяльності для органів влади всіх рівнів повинен містити наступні чинники, зокрема: наявність стратегічних документів (стратегії розвитку, стратегічний план), визначення стратегічних завдань для регіону, наявність інноваційного підприємства чи центру, належної фінансової підтримки.

Відповідно до пункту 1 статті 2 Закону України “Про інноваційну діяльність” законодавство України у сфері інноваційної діяльності базується на Конституції України і складається із законів України "Про інвестиційну діяльність", "Про наукову і науково-технічну діяльність", "Про наукову і науково-технічну експертизу", "Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків", "Про спеціальну економічну зону "Яворів" "Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні", цього Закону

та інших нормативно-правових актів, що регулюють суспільні відносини у цій сфері.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України “Про затвердження плану заходів з реалізації Концепції реформування державної політики в інноваційній сфері на 2015-2019 роки” передбачені наступні завдання для регіональних стратегій розвитку та їх інноваційних процесів, зокрема:

1. Реформування системи державного замовлення на виконання науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт;
2. Створення сприятливих умов для активізації інноваційної діяльності, впровадження інновацій, функціонування інноваційної інфраструктури;
3. Впровадження результатів наукових досліджень, винаходів та технологій, забезпечення реалізації прав на об’єкти інтелектуальної власності;
4. Формування інноваційної культури [3, с.14].

Удосконалення інноваційної сфери – це процес, який передбачає від державних, регіональних та місцевих органів влади виконання відповідних завдань, які визначені законодавством.

Таким чином, законодавство повинно визначати, впроваджувати та контролювати механізми надання державної підтримки для регіональних та місцевих органів влади, з метою забезпечення розвитку інноваційної інфраструктури, інноваційної діяльності на всіх рівнях.

Зміна соціально-економічного стану вимагає від органів влади всіх рівнів ліквідувати причини виникнення проблем, які визначені законодавством.

Так, відповідно до реформування державної політики в інноваційній сфері причинами виникнення проблеми є:

- невизначеність засад державної політики в інноваційній сфері щодо функціонування ринку інновацій та технологій, формування інноваційної культури;
- відсутність системного підходу щодо визначення пріоритетів державної політики в інноваційній сфері, державного замовлення на інноваційну продукцію;
- суб’єктивний підхід до забезпечення розвитку інноваційної діяльності, нехтування принципом наукового обґрунтування стратегічних рішень щодо розвитку національної економіки;
- низький рівень міжнародного співробітництва в інноваційній сфері;
- та інші [4, с.13].

Ризики та повноцінний розвиток країни – це система, яка повинна постійно балансуватись, з метою дотримання чинного законодавства та механізмів розвитку регіонів. Таким чином, кожен рівень органів влади повинен проводити реалізацію інноваційної політики та враховувати ризики, які можуть змінити соціально-економічний розвиток країни.

Висновки. У процесі проведеного дослідження визначено, що інноваційні процеси в реалізації регіональних стратегій розвитку вимагають постійної підтримки з боку органів влади всіх рівнів. Це, в свою чергу потребує від

організацій та установ, які потребують таких інноваційних змін допомоги від органів влади у вигляді законодавчої, організаційної та фінансової підтримки.

На жаль не завжди інноваційні проекти та програми цих організацій та установ, які вони надають до відповідних інноваційних центрів або органів влади відповідають вимогам, які встановлені законодавством та іншими нормами. Тому органам влади або інноваційним підприємствам (центрам) потрібно постійно вести роботу для реалізації інноваційної діяльності та створювати необхідні для цього умови в межах законодавства і нормативних актів. Таким чином, збільшаться можливості реалізації регіональних стратегій розвитку. Крім цього, це допоможе покращити рівень соціально-економічного становища у регіонах.

Список використаних джерел:

1. Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.07.2002 № 40-IV// Відомості Верховної Ради України (ВВР) - 2002 - № 36 - ст.266;5
2. Механізм інноваційного розвитку регіону // Доценко О.Ю./ - [електронний ресурс] - Режим доступу: <http://ir.nmu.org.ua/bitstream/handle/123456789/3221/1.pdf?sequence=1> ;8
3. Про затвердження плану заходів з реалізації Концепції реформування державної політики в інноваційній сфері на 2015-2019 роки: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 4 червня 2015 р. № 575-р // Урядовий кур'єр (офіційне видання) від 18.06.2015 - № 108 – с.15 [електронний ресурс] - режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/575-2015-%D1%80;6>
4. Перспективи інноваційного розвитку України (аналітична доповідь) - [електронний ресурс] – режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/Table/Zhalilo21/003.htm> ;7